

Dosarul nr.1a-1528/23
nr. 1-21191724-02-1a-01092023

DECIZIE

15 mai 2024

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău,
în componenţa:

Preşedintele şedinţei de judecată, judecător
judecători

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului

Spoială Alexandru
Băbălău Denis
Chiroşca Igor
Raevschi Alina

Plîngău Alexandru
Dogotari Ian

a judecat, în şedinţă publică, apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinţei Judecătorei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3516/2021 din 10 august 2023, în cauza penală privind condamnarea lui

Lăpteanu Ion *****, născut la ***** , originar din Ungheni, domiciliat în mun. ***** , str. ***** , neangajat în câmpul muncii, studii superioare, nesupus militar, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, invalid de gr. II, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiuni prevăzute de art.42 alin.(5), art.326 alin.(1) Codul penal.
Termenul de examinare a cauzei în prima instanţă: 29 decembrie 2021 – 10 august 2023, în instanţa de apel: 01 septembrie 2023 – 15 mai 2024.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în şedinţa de judecată, Colegiul penal –

CONSTATĂ:

1. Prin sentinţa Judecătorei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3516/2021 din 10 august 2023, a fost hotărât: 1) se recunoaşte Lăpteanu Ion ***** , născut la ***** , vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.326 alin.(1) din Codul penal, cu liberarea acestuia de răspundere, în temeiul art.60 alin. (1) lit. b)

Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Lăpteanu Ion *****, în perioada lunii decembrie 2016, aflându-se în zile și locații diferite a mun.*****, acționând în calitate de complice, cunoscând despre faptul că *****, are intentat pe numele său o cauză penală, având intenție directă și scopul neatragerii la răspundere penală a ultimului, pentru săvârșirea infracțiunii de încălcare din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, l-a îndemnat pe *****, să se întâlnească cu o persoană pe nume Anatol, neidentificat la moment de organul de urmărire penală, care prin mijloace ilegale, poate soluționa cauza în favoarea sa. Prin urmare, Lăpteanu Ion, continuându-și acțiunile în scopul prestabilit, conștientizând urmările acțiunii pe care o execută, înțelegând că acțiunile sale, se alătură acțiunilor autorului, prin crearea împrejurărilor de comiterea unui act de trafic de influență, în perioada lunii decembrie 2016, aflându-se în mun. *****, a contribuit și participat, la întâlniri între ***** și persoana pe nume Anatol, în cadrul cărora ultimul a susținut față de *****, că are influență asupra membrilor grupului de urmărire penală, în cauza penală de învinuire a ultimului, potrivit art.213 lit. b) Codul penal, și-i poate determina la adoptarea unei decizii, de scoatere de sub urmărire penală a lui ***** și clasarea cauzei penale, garantând influența promisă, prin personalitatea cunoștinței sale Lăpteanu Ion, precum și a fost prezent nemijlocit la actul de corupție, când Anatol a pretins de la *****, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în suma de 5000 Euro, echivalentul a 107008 lei MDL, iar în cadrul discuțiilor l-a sfătuit pe *****, de a accepta influența promisă și să de-a mita pretinsă.

3. Nefiind de-acord cu sentința instanței de fond, avocatul în interesele inculpatului cu respectarea termenului legal, a declarat apel, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței Judecătorei ***** sediul Buiucani din 10.08.2023, cu dispunerea achitării inculpatului Lăpteanu Ion.

4. În argumentarea cererii de apel partea apărării invocă că, atât organul de urmărire penală cât și instanța de fond au dat o apreciere absolut necorespunzătoare probelor administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, fapt care a dus la punerea nejustificată a lui Lăpteanu Ion sub acuzare și ulterior, la stabilirea vinovăției de către instanța de fond. Subsidiar, avocatul care acționează în apărarea intereselor atrage atenția instanței de apel că în speță nu a fost administrată/prezentată absolut nici o probă pertinentă, concludentă și cu atât mai mult utilă care ar convinge un observator legal că în acțiunile lui Lăpteanu Ion există indicii infracțiunii imputate acestuia, lucru care a dus la înaintarea unei acuzați neîntemeiate și abuzive ultimului, cu expedierea ulterioară a cauzei în instanța de judecată. În această ordine de idei, partea apărării menționează că nu este clar care probe au servit drept temei pentru

recunoașterea ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii imputate lui Lăpteanu Ion de către instanța de fond, aceasta limitându-se doar la transcrierea probatoriului reflectat de către pa-tea acuzării în actul de învinuire finală. În aceeași ordine de idei, notează partea apărării că lecturând sentința instanței de fond ajunge la concluzia că aceasta nu a făcut nimic altceva decât să transcrie mot a mot rechizitoriul, lucru absolut inacceptabil potrivit prevederilor legale, în sensul pronunțării unei sentințe legale, întemeiate și motivate. În această ordine de idei atrage atenția că potrivit pct. 19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006, „Una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Codul de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Codul de procedură penală, în aceeași consecutivitate. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: - probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. Prin urmare, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință. Este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și ale martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sânt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sânt admise, iar altele respinse. În susținerea poziției sale, citează prevederile art.24 Codul de procedură penală, iar prin urmare menționează în speță se constată că prima instanță a ignorat prevederile art.24 Codul de procedură penală, prin punerea la baza sentinței a probelor acuzării reflectate în rechizitoriu, ignorând în totalitate probele și argumentele invocate de către partea apărării, s-a manifestat în favoarea părții acuzării, ca urmare fiind pronunțată o sentință ilegală, neîntemeiată și nemotivată. Totodată, autorul apelului a remarcat că instanța de fond a pus la baza pronunțării sentinței următoarele mijloace de probă precum declarațiile martorului ***** și remarcă că, declarațiile martorului respectiv sunt incerte, pe alocuri contradictorii urmează să fie interpretate de către instanță în favoarea inculpatului potrivit art.8 alin.(3) Codul de procedură penală și pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006. Mai mult ca atât, avocatul apelant atrage atenția și la declarațiile inculpatului Lăpteanu Ion care a menționat că în perioada vizată în învinuire (anul 2016) el personal s-a întâlnit de nenumărate ori cu Scarlat. Chestiunea privitoare la problemele lui Scarlat legate de cauza penală pornită în privința sa a fost pusă în discuție de către ultimul o dată s-au de două ori, însă la aceste discuții niciodată nu au asistat terțe persoane. Totodată nici la una din acele întâlniri el personal nu i-a făcut cunoștință

lui Scarlat absolut cu nici o persoană care ar putea soluționa ilegal cauza penală pornită în privința lui Scarlat în baza art.213 Codul penal. Cu atât mai mult niciodată Lăpteanu nu a pretins și nici nu i-a sugerat lui Scarlat să achite careva sume bănești în acest sens (proces-verbal al ședinței de judecată din 07.03.2023), lucru confirmat de fapt și de Scarlat în declarațiile făcute în cadrul cercetării judecătorești. În continuarea susținerii poziției sale, atrage atenția instanței la faptul că urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări de procedură, fapt care atrage nulitatea acțiunilor și actelor procesuale emise cu încălcări esențiale ale Codului de procedură penală, respectiv instanța nu putea pune la baza sentinței aceste probe. În acest sens s-a stabilit că respectiva cauză penală a fost pornită la 19.12.2018 de către Procuratura Anticorupție în baza ordonanței ofițerului de urmărire penală detașat în PA Andrei Grabovschi din 19 decembrie 2018, în actul de pornire nefiindu-i atribuit careva număr cauzei penale respective. Totodată, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Mariana Botezatu din 19 decembrie 2018 a fost stabilit termenul de urmărire penală până la data de 19.02.2019. Astfel, în actul/ordonanța de pornire a Urmăririi penale din 19.12.2018, cauzei nu i s-a atribuit număr, în ordonanța de stabilire a termenului de urmărire penală din aceeași dată, apare deja numărul cauzei penale *****. Prin urmare, autorul apelului citează prevederile art.274 alin.(3) Codul de procedură penală, art.230 alin.(2) Codul de procedură penală, art.259 alin.(2)-(4) Codul de procedură penală, art.251 alin.(1) și alin.(4) Codul de procedură penală. Prin urmare, apărătorul Ian Dogotari, a fost lipsit de posibilitatea de a lua cunoștință cu materialele cauzei penale la finisarea urmăririi penale, deși la data de 24.12.2021 prin intermediul Cancelariei PA a fost depusă cererea avocatului Ian Dogotari în acest sens. Procurorul, însă ignorând această cerere a soluționat-o după expedierea cauzei penale în instanța de judecată (data de 03.01.2022). Deci, partea apărării a fost lipsită de posibilitatea de a lua cunoștință cu materialele cauzei și de a formula și înainta cereri în legătură cu finisarea urmăririi penale. Reieșind din aceste împrejurări avocatul Ian Dogotari a înaintat cererea în sensul declarării nulității actelor de procedură în cadrul ședinței preliminare după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei penale. În această ordine de idei, potrivit materialelor cauzei penale ultima și, de fapt, unica dată termenul de urmărire penală a fost fixat/stabilit prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Mariana Botezatu de pornire a urmăririi penale din 19 decembrie 2018, până la data de 19.02.2019. Astfel, se constată că toate acțiunile procesuale care au fost efectuate după data de 19.02.2019 și actele procesuale întocmite ca urmare acestor acțiuni procesuale, sunt lovite de nulitate absolută dat fiind faptul că au fost efectuate/întocmite în afara termenului de urmărire penală.

În completarea poziției de apărare citează prevederile art.256 alin.(1) și alin.(2) Codul de procedură penală și prevederile art.270 alin.(8) Codul de procedură

penală. Astfel se constată că la caz au fost emise trei ordonanțe de formare a grupului de urmărire penală compus din mai mulți procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigație din cadrul PA și CNA pe cauza penală nr. *****. Analizând ordonanțele respective în coroborare cu acțiunile și actele procesuale efectuate la cauza penală respectivă, constatăm că în calitate de participanți (ofițeri de urmărire penală și procurori) la un șir de acțiuni de urmărire penală efectuate în cadrul cauzei penale date, figurează numele persoanelor care nu au fost incluse în ordonanțele de formare a grupului de urmărire penală, care ar confirma împuternicirea acestora de a efectua acțiuni de urmărire penală pe cauza nr. *****.

Subsecvent, atrage atenția la următoarele acțiuni și acte de procedură penală efectuate la cauza penală respectivă: Interpelarea nr. 03/29-418 din 10 februarie 2021 emisă de către Șeful direcției nr. 2 a DGUP a CNA Ion Crudu (Vol.II f.d. 188); Ordonanță de suspendarea Urmăririi penale din 07 iunie 2021 emisă de către procurorul delegat în PA Ion Ursu (Vol.II f.d. 223-224); Ordonanță de respingere a cererii avocatului din 24 septembrie 2021 emisă de către procurorul delegat în PA Alexandru Machidon (Vol.III f.d. 39-40). În această ordine de idei se constată că șeful direcției nr. 2 a DGUP a CNA Ion Crudu, procurorul delegat în PA Ion Ursu și procurorul delegat în PA Alexandru Mechidon nu aveau împuterniciri de a participa la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, dat fiind faptul că aceștia nu au fost incluși în ordonanța de stabilire a competenței grupului de urmărire penală, contrar prevederilor art.94 alin.(2) pct. 4 și 8) Codul de procedură penală, care stipulează, *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală; cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.* În acest sens consideră partea apărării că actele/acțiunile procesuale indicate supra sunt lovite de nulitate fiind obținute de persoane neîmputernicite și, respectiv cu încălcări esențiale ale prezentului cod. Mai mult ca, citând prevederile art.256 alin.(3) Codul de procedură penală, atrage atenția instanței că nici una din ordonanțele de formare a grupului de urmărire penală indicate supra nu au fost aduse la cunoștința lui Lăpteanu Ion, contrar prevederilor legale iar acest fapt i-a lezat grav dreptul la apărare.

În altă ordine de idei atrage atenția că potrivit Procesului-verbal de ridicare din 20.12.2018 (Vol. 1, f.d. 43), organul de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală detașat în PA, Andrei Grabovschi, în cadrul cauzei penale respective ridică dintr-o altă cauză penală aflată în gestiunea PA: ..informația electronică pe un CD compusă dintr-un fișier audio ce conține înregistrarea unei discuții cu titlul „ VOCE 1", care este ambalat și sigilat într-un plic de culoare albă, peste care au fost aplicate foi cu sigiliul „PENTRU PACHETE" al PA si aplicare

benzi adezive. Potrivit procesului-verbal de examinare din 09.07.2019 (Vol. 1, f.d. 106), organul de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală al CNA, Nicolae Vasilenco: „a examinat un plic de hârtie de culoare albă nesigilat.” în care se află: „un CD-R de model „FREESTYLE” cu capacitatea de 700 MB pe care se conțin două fișiere audio și anume „VOCE-OO1” (care conține o conversație dintre trei persoane de gen masculin, durata 26 min. 30 sec.) și „VOCE 002” (care conține o conversație dintre două persoane de gen masculin, durata 05 min. 46 sec.).” Astfel, avocatul care acționează în apărarea intereselor inculpatului atrage atenția instanței de apel la faptul că proba respectivă a fost obținută cu încălcări esențiale/grave a prevederilor legale, fiind absolut cert faptul că inițial din cadrul altei cauze penale aflate în gestiunea PA, organul de urmărire penală ridică un CD pe care se conține un fișier audio intitulat „VOCE 1”, sigilat într-un plic de hârtie de culoare albă, fiind aplicat sigiliul „PENTRU PACHETE” al PA și aplicate benzi adezive, ulterior la examinarea acestuia, plicul deja este nesigilat, iar în el se conține deja un CD-R de model „FREESTYLE” cu capacitatea de 700 MB care conține deja două fișiere audio „VOCE-OO1” și „VOCE-002”. În această ordine de idei apărarea ajunge la concluzia că proba respectivă a fost substituită/înlocuită. În parte ce se referă la încadrarea juridică a acțiunilor lui Lăpteanu Ion, autorul apelului atrage atenția că potrivit prevederilor art.325 alin.(1) Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*. Astfel, potrivit conținutului rechizitoriului s-a stabilit că Lăpteanu Ion *****, în perioada lunii decembrie 2016, acționând în calitate de complice l-ar fi îndemnat pe ***** (care are calitatea de martor în speță), să se întâlnească cu o persoană de nume Anatol, neidentificat la moment de organul de urmărire penală, care prin mijloace ilegale, ar putea soluționa cauza în favoarea sa. Reieșind din cele menționate supra potrivit poziției organului de urmărire penală latura obiectivă a faptei săvârșite de Lăpteanu ar consta din acțiunea de îndemnare a lui Scarlat (martori să se întâlnească cu o persoană necunoscută. Deci, citează prevederile art.42 alin.(5) Codul penal, iar prin urmare notează că complicitatea este o formă a participației penale ce constă în activitatea persoanei care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau care, înainte ori în timpul săvârșirii faptei, promite că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că-l va favoriza pe făptuitor, chiar dacă ulterior nu-și onorează promisiunea. După cum se poate observa, ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participației penale, este caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii, în timpul în care autorul efectuează acte de executare și realizează în mod nemijlocit materialitatea faptei, complicele efectuează acte de sprijinire a activității autorului. Astfel, potrivit celor enunțate mai sus, acțiunea de contribuție a complicelui la săvârșirea infracțiunii

poate fi efectuată doar în raport cu unul dintre participanții la infracțiune (în speță persoana neidentificată), dar nu în raport cu martorul faptei infracționale (în speță *****). Respectiv, reieșind din cele menționate mai sus, considerăm că acțiunea lui Lăpteanu nu întrunește latura obiectivă a infracțiunii imputate acestuia.

Drept urmare, avocatul care a declanșat procedura apelului în interesele inculpatului își fundamentează solicitările pe prevederile art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, art.378 alin.(1) Codul de procedură penală, art.384 alin.(4) Codul de procedură penală. În acest sens, autorul apelului în atrage atenția că în cadrul cercetării judecătorești și anume la etapa cercetării probelor acuzării (proces-verbal al ședinței de judecată din 05.04.2022), a fost supusă vizualizării înregistrarea video, în care este fixat autodenunțul martorului *****. Astfel, potrivit prevederilor art.371 alin.(2) Codul de procedură penală „*nu se admite reproducerea în ședința de judecată a înregistrării audio sau video fără a se da citire în prealabil declarațiilor consemnate în procesul-verbal respectiv.*” În această ordine de idei apărarea consideră că încălcarea procedurii de cercetare a probei respective, echivalează cu ne cercetarea acesteia în cadrul ședinței de judecată. Respectiv această probă, inclusiv sub acest aspect nu putea fi pusă la baza pronunțării sentinței, iar potrivit art.390 alin.(1) pct. 3) Codul de procedură penală, *sentința de achitare se adoptă dacă: fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.* Astfel, avocatul atrage atenția instanței de apel că din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare prezența în acțiunile inculpatului Lăpteanu Ion a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(5), art.326 alin.(1) Codul penal, ceea ce servește drept temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul în interesele inculpatului a solicitat admiterea apelului declarat optând pentru pronunțarea unei soluții de achitare. Acuzatorul de stat, a solicitat respingerea apelului declarat, invocând că nu sunt careva temeiuri de a interveni în sentință. Inculpatul Lăpteanu Ion în ședința instanței de apel fiind legal citat nu s-a prezentat, iar Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsă. Totodată dispoziția art.412 alin.(3), (4), (5), (7) Codul de procedură penală, prevede că, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de arest, cu excepția prevăzută în art.321 alin.(2) pct.2). Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului, dacă interesele justiției o cer, este obligatorie. Astfel, norma prevăzută la art.412 alin.(5) Codul de procedură penală este una specială față de norma prevăzută la art.321 alin.(2) Codul de procedură penală. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la

apărare. Ținând cont de prevederile art.412 alin.(5) Codul de procedură penală, precum că neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. Totodată ținând cont de faptul că, în cauza Kart v. Turcia [MC], 3 decembrie 2009, § 68, Curtea menționează că orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni are un drept fundamental ca procesul ei să aibă loc și să se încheie într-un termen rezonabil. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în materie penală, dreptul la judecarea cauzei într-un termen rezonabil urmărește să asigure faptul că o persoană acuzată nu trebuie să rămână într-o stare de incertitudine privind soarta sa o perioadă îndelungată. În acest sens, instanța de apel reține că, Curtea europeană în cauzele Medenica v. Elveția, 14 iunie 2001, §§ 5659; Dijkhuizen v. Olanda, 8 iunie 2021, §§ 59-62 au stabilit lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție, indicând că nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. De asemenea, Colegiul penal atestă că, același art.321 Codul de procedură penală, prevede la alin.(3), garanția potrivit căreia, în cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului este obligatorie. Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că, cu toate că prezenta cauză a fost judecată în lipsa inculpatului, ultimul a beneficiat de garanția judecării acesteia cu participarea avocatului său. **De asemenea, Colegiul penal face referire și la practica judiciară instituită în sensul examinării cauzei în lipsa inculpatului (decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-1704/2022 din 31 martie 2023).**

6. Audiind opinia participanților la proces, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel ***** consideră necesar de a respinge apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3516/2021 din 10 august 2023, cu menținerea sentinței supusă contestării, din următoarele considerente.

7. Conform art.400 alin.(1) Codul de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

8. Conform art.414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și

de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

9. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”.*

10. În temeiul celor relevate supra, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul Lăpteanu Ion a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Prin urmare, inculpatul Lăpteanu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzute de la art.42 alin.(5) și art.326 alin.(1) din Codul penal „*Trafic de influență*”, adică, *contribuirea la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

11. Analizând circumstanțele cauzei constatate în ședința de judecată, instanța de apel reține că cumulul de probe administrat la caz și cercetat în cadrul instanței de apel dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în afara dubiilor rezonabile pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele. Vinovăția este probată prin următoarele probe:

-Declarațiile martorului ***** (f.d. 208-209, Vol. IV);

-Procesul-verbal de autodenunțare din 17 decembrie 2018, depus de către cet. ***** Pavel, în baza căruia s-a inițiat de către Procuratura Anticorupție, procesul penal nr.1-454 pr/18 din 17.12.2012, acțiunea dată a fost înregistrată cu camera de

luat vederi de model Sony DCR SX21. Conținutul înregistrărilor video, a fost vizualizat de persoanele prezente la acțiunea dată, totodată transcrisă pe un suport de tip DVD și anexată la prezentul proces penal (Vol.I,f.d.13-15);

-Procesul-verbal de ridicare din 20 decembrie 2018, prin care au fost ridicate din cadrul cauzei penale nr.2018978265, fotocopii autentificate a procesului verbal de cercetare parțială din 29.11-19.12.2018, pe 62 file, cât și informația electronică pe un CD ce conține înregistrarea unei discuții cu fișierul „Voce 1” (Vol.I,f.d.43-103);

-Procesul-verbal de examinare din 09 iulie 2019, prin care au fost examinat procesul-verbal de cercetare parțială, pe 62 file în copii, cât și dispozitivele electronice. Procesul-verbal de cercetare parțială, a fost început la 29 noiembrie 2018, la orele 16:00 și finisat la 19 decembrie 2018 la ora 16:35, fiind întocmit de ofițerul de urmărire penală detașat în Procuratura Anticorupție, Andrei Grabovschi. În cadrul examinării s-a stabilit că, în procesul-verbal de cercetare parțială, a fost examinat conținutul telefonului mobil de model „Samsung *****”, ce are tangență cu cauza penală instrumentată (Vol.I,f.d.104);

-Procesul-verbal de cercetare din 09 iulie 2019, (Vol.I,f.d.106-117);

-Procesul-verbal de confruntare din 01 octombrie 2020, între învinuitul Lăpteanu Ion și martorul denunțator *****, în urma confruntărilor ambele părți și-au menținut declarațiile date anterior în cadrul audierilor (Vol.I,f.d.188-190);

-Procesul-verbal de ridicare din 10 februarie 2021, prin care a fost ridicat de la Judecătoria *****, sediul Buiucani, Judecător Ungureanu Elena, copiile relevante din cadrul cauzei penale 1-20106365-12-1-02092020, de acuzarea inculpatului ***** Pavel, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 213 lit. b) din Codul penal (Vol.II,f.d.143);

-Procesul-verbal de cercetare din 08 decembrie 2021, conform căruia s-a efectuat cercetarea actelor ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 10 februarie 2021, de la Judecătoria *****, sediul Buiucani din cadrul cauzei penale nr. 1-20106365-12-1-02092020. În urma examinării actelor respective se constată faptul că, la 07 octombrie 2015, de către organul de urmărire penală al SUP IP Botanica, mun. *****, reprezentat de ofițerul de urmărire penală Liuba Gălușcă, în baza elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art.213 lit. a) din Codul penal, a fost începută cauza penală nr.2015421814, pe faptul că, la 18 august 2015, în incinta Institutului Mamei și Copilului, amplasat pe str. Burebista 93, mun. *****, a fost internat cet. Parpalac Lia a.n. 1994, fiind însărcinată cu termenul sarcinii de 38-39 săptămâni, care la 14 august 2015, a născut un copil de gen feminin, ulterior din neglijența regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale din partea medicilor, copilul nou născut a suportat o asfixie severă, la moment aflându-se în stare deosebit de gravă, comă patologică. Fiind recunoscut în calitate de învinuit cet. ***** Pavel, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit. b) din Codul

penal, ordonanța de învinuire fiind emisă de procurorul în Procuratura sect. Botanica, mun. ***** Ion Dediu, despre care se discută în cadrul întâlnirilor ce au avut loc între Vadim Scarlat, Ion Lăpteanu și persoana pe nume Anatol, numindu-l „dirijor”. Totodată, s-a stabilit că la 25.08.2020, a fost întocmit rechizitoriul pe cauza penală nr. 2015421814, de învinuire lui ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) din Cod penal, iar cauza penală indicată a fost expediată în Judecătoria *****, sediul Buiucani pentru examinare în fond (Vol.III,f.d.189-190);

-Raportul de expertiză judiciară nr.235 din 26 noiembrie 2018, fiind supus expertizei potrivit pct.22, un telefon mobil de marca „Samsung” model „*****” cu IMEI : ***** și ***** (ridicat la 23.10.2018, în rezultatul percheziției corporale la reținerea cet. *****), potrivit rezultatului expertizei s-a stabilit, că dispozitivul dat, deține 14686 fișiere audio. Ulterior, fiind examinate rezultatele obținute de expertul judiciar, s-a stabilit înregistrarea, conținutul căreia are importanță pentru cauza penală (Vol.III,f.d.88-133);

-Documente: - copia procesului-verbal de cercetare parțială din 29 noiembrie 2018, pe 62 file (Vol.I,f.d.105); - purtătorul optic de informație electronică de tip CD-R, cu inscripția „FREESTYLE”, ce conține 2 fișiere audio „Voce 001” și „Voce 002” (Vol.I,f.d.118); - copia actelor ridicate din cadrul cauzei penale nr. 1-20106365-12-1-02092020 și anume: ordonanța de începerea urmăririi penale din 07 octombrie 2015; Ordonanța privind formarea grupului de lucru din 30 septembrie 2016; Raport de expertiză medico-legală nr. 456; Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț din 15 noiembrie 2016; Ordonanța privind punerea sub învinuire din 23 noiembrie 2016; Rechizitoriul (Vol.III,f.d.191).

-Fișa personală a lui Lăpteanu Ion;

-Revindecare;

-Rechizitoriul (f.d.188, vol. III);

-Sentința din 11.03.2019, în privința lui ***** (f.d. 127-133);

12. Astfel, analizând probele anexate la materialele cauzei, cercetate atât în cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, Colegiul penal constată că acestea demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.326 alin.(1) Codul penal și demonstrate prin probele analizate și apreciate mai sus, astfel încât, prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală, instanța de apel atestă cu certitudine că, Lăpteanu Ion a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță ca „*Trafic de influență*”, adică, *contribuirea la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o*

persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

13. Instanța de apel, menționează faptul că, argumentele invocate de avocatul inculpatului în cererea de apel au fost combătute prin probatoriul cercetat în prima instanță și sentința respectivă. Logica evenimentelor a versiunii părții acuzării se regăsește la cauza respectivă, care în colaborare cu probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului. Doar negarea faptului comiterii infracțiunii nu poate proba nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

14. În acest sens, Colegiul penal, nu poate reține argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate calificându-l ca o modalitate a acestuia de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise. Mai mult decât atât, argumentul dat se combate prin declarațiile martorului făcute în ședința de judecată precum și materialele dosarului cercetare în ședința de judecată.

15. Colegiul penal consideră că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat de comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către ultimul a faptei încriminate și o califică ca o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, nerecunoașterea vinovăției de către Lăpteanu Ion se apreciază ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră necesar de a respinge argumentele părții apărării cu referire la faptul că lipsesc elementele componente de infracțiune, deoarece așa fel de probe în materialele dosarului lipsesc or, acestea se combat prin cumulul de probe analizate supra, enumerate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală, care dovedesc cu certitudine comiterea de către Lăpteanu Ion a faptei incriminate.

16. În acest context, urmează a fi remarcat faptul că termenul de „influență” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 Codul penal. Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. Drept urmare, în sensul prevederii de la art.326 Codul penal termenul „influență” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte

raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii.

17. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

18. De asemenea, Colegiul penal relevă, că prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatului Lăpțeanu Ion sunt prezente toate elementele infracțiunii, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care Colegiul penal le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

19. Prin urmare, Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală.

20. Colegiul penal apreciază constatările și lucrările primei instanțe prin care a remarcat că chiar dacă inculpatul este vinovat de fapta incriminată acesta nu poate fi supus răspunderii penale, din considerentul că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

21. Relevante speței sunt prevederile art.332 alin.(1) Codul de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează*

procesul penal în cauza respectivă. Totodată, sancțiunea normei pentru care a fost diferit justiției inculpatul Lăpteanu Ion la data comiterii faptei prevede amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani iar, coroborând aceste prevederi cu stipulările art.16 alin.(3) Codul penal – această infracțiune este clasificată drept una mai puțin gravă.

22. În corespundere cu prevederile art.60 alin.(1) lit. b) și al. (2) Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

23. Reținând temeiurile legale enunțate supra, Colegiul penal constată că, la momentul judecării cauzei în prima instanță au expirat mai mult de cinci ani de la comiterea infracțiunii prevăzută la art.42 alin.(5), art.326 alin.(1) din Codul penal, iar prin urmare nu poate fi supus răspunderii penale conform normei incriminate, deoarece fapta incriminată a fost comisă în perioada lunii decembrie a anului 2016, iar la data pronunțării soluției deja a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

24. Subsecvent, Colegiul penal conchide că, instanța de fond întemeiat a reținut intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, această soluție fiind conformă circumstanțelor cauzei și normelor legale citate supra.

25. Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal consideră nefondat apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-3516/2021 din 10 august 2023, cu menținerea acesteia fără modificări.

26. În conformitate cu art.60 Codul penal, art.415, art.417-418 Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E:

Se respinge apelul avocatului în interesele inculpatului și se menține fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-3516/2021 din 10 august 2023.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Băbălău Denis

judcător

Chiroșca Igor